

Red

E libris
gymnasio Mauritiano Magdeburgensi

a venerabili

Carolo Funk

theol. doctore et gymnasii direttore

a. 1857 hereditate relictis.

G. f. 171.

DELICIAE
GENEROSAE ET MAGNAE DOMUS,
HUMANITATIS COMMUNIS DELICIAE,
ADOLESCENS TENERRIMUS,

AD OMNE DECUS SPONTE EXCITATUS,
PARENTUM VOTA,
PUBLICA EXSPECTATIO, AVITAE GLORIAE PROPAGATOR FUTURUS,
IGNOTOS LAUDIS ILICO TESTES NACTUS,

COPIA IN MAGNA AEVI HUIJUS INOPIA DOTIUM,
ÆTATIS SPEM INGENII CURSU SUPERANS,
CHARITUM CHARIS,

ANSHELM. LUDOVICUS
AUGUST. HEINRICUS
DE LICHNOWSKY,

BUCOLICAE MUSAE SCHEMATE,
QUOD BENE VERTAT ILLUSTRIS FAMILIAE!

PUBLICO FAVORI COMMENDATUR

A
MAGNI AMICI CLIENTE FAMILIARI,

I. F. B.

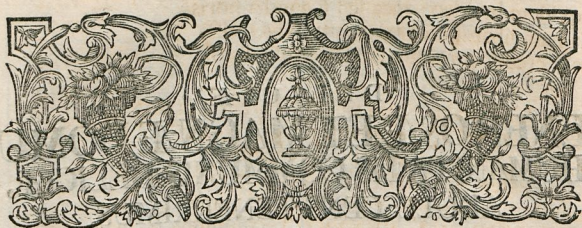
MAGDEBURGI AD D. XIV. JULII MDCCCLIV.

104

AK

artorum pretiosa quies, o gaudia solis
Nora piis, dulcis stupor, incorrupta voluptas,
Ars vatum! Nondum Icarius canis arva perurit,
Nigra nec horrifonum tremulis evibrat ab alis
Carmen per stipulas pote ebria rore Cicada.
Aude festiva Charitum decus edere canna!

Incipe mite melos, calamos Pan ipse ministrat.
Tædia lenta fori, LYCIDA, Tibi discutit Hortus,
Dum recubas liber geniali stratus in umbra.
Pampinus adpositis innectens brachia palis
Vestit adoptivis septum rude frondibus. Ipsa
Chloris humum pingit, meditatur vinea botros.
Delicias inter tales flos unicus exfat,
Flos Tuus est, Matrem terram qui voce salutat.
Hunc mihi jam monstres, &eris mihi magnus Apollo!

Incipe canna melos, pecoris favet ipse Magister,
Adspirant auræ faciles, Tibi consonat Echo!
Bassia Chaoniæ jungunt repetita columbæ:
Ut juvat, ad niveum pennas extendere Solem
Cum licet! aut pleno dulces fatiare penates
Gutturè! Blanda columba, Tibi tua gaudia consent!

Non

Non equidem invideo: mea sed si gaudia noris,
(Oscula nam libat mihi pratextatus ADONIS) //
Invideas, credo, proprius fordescet alumnus.

Incipe dulce melos, mea canna, Parentis & iures
Martigenæ mulcebis & altum pectus avorum!
Multa tibi pictos exornat imago tapetas,
Magne Pater, LYCIDA; tua læta palatia laudo.
Cujus imago Deæ est, facie cui ludit in una
JVNO, MINERVA, VENVS? Tria numina forma referre
Cernitur? Est Dea, quid dubitem? Conspirat amice
Macula vis, doctrinæ gratia, celsus honosque.
Pascimur adspectu, species licet hæc sit inanis.
At vivus spiransque nepotis ADONIDIS adsit
Si vultus nobis, uno fulgebit ab ore
Vividius decor herois parvi, decor alta
Palladis, Argivi majestas numinis, omne
Quod pictoris opus superat, quod pectoris artes.
Divinæ in faciem hanc defluxit mentis imago.
Perdat, ADONI, suum pretium mea canna sonumque,
Ni doceat silvas Te tam memorabile nomen
Ingeminare! Mea hæc nam tu præconia laudum,
Parvule, & æquales tantum superare videris,
Quantum vel Rosa plena Rosam, quæ crescit ariffis
In mediis. Parvo Deus en hic maximus ore est!

Fistula læta fave! Sic Te pomaria tanta,
Sic Nymphæ Satyrique leves, sic Numina ruris
Cuncta per omne nemus tollant! Mea fistula perge!
Promit avi LYCIDÆ generosum cella Lyæum,
Accola quem Rhæni lautis expressit ab uvis;
Commoditate frui vitæ monet optimus auctor
Muneris, ecquid enim tristi mutetur aceto?
Gratum opus hospitibus! Spectacula læta parantur
Luminibus, Bacchi recreatur dote palatum.
Sed nisi sit præsens, lepido fermone coronam
Hospitii exhilarans magis, & qui vincat ADONIS
Lætitiâ multî teneræ dulcedine lingvæ,
Pocula tam generosa acri vertentur aceto.

Desine canna, favens votis, obrundere versu
Incoctum LYCIDÆ generoso pectus honesto.
Non tamen ante modum ponas, quam paupere cultu,
Divite

Divite at adfectu, munus mea rustica Musa
 Augusta mentis dederit Puerō. Mihi cordi est
 Mens generosa atavos numquam mentita vetustos.
 Pulcher (EPHEMERIDAS dicunt) liber est mihi: signat
 PRINCIPIS EUGENII cursus & splendida facta.
 Mole licet parvus, radiat tamen omne volumen
 Argenti signis. Non tale sinu mea Phyllis
 Gestat, Hymen quoties Sponsam deducit ad aram.
 Hostibus incumbens Heros hac perdidit ora,
 Qua sese extollunt muscoso robora trunco,
 Qua flavent segetes, qua mollia gramina tonder
 Armentum, & lentis amicitur vitibus ulmus.
 Manalcas, mecum quarens per densa salicta
 Cornutum patrem gregis, en, invenimus ambo
 Prædam. Servamus cauti, hic qua serupea pandunt
 Antra sinus, illinc valles cubuere reducta.
 Jam mihi tres grandes peras, baculumque Bybassus
 Nodosum, quernum, (magis ut mireris,) & ære
 Munitum (torni nec gratia rara filenda est)
 Obtulit, at frustra. Meus hinc, si crecitur, ADONIS,
 Doctior edifcet turmas focii compefcimus ambo,
 Quam sparsas pecudes focii compefcimus ambo.
 Sit Tibi, magne PUER, cum munere muneris auctor
 Carus! Avi vivas spes præsidiumque senecta!

78 M 428

Sign. (188) fehlt bzw.
coll. nicht vergeben!

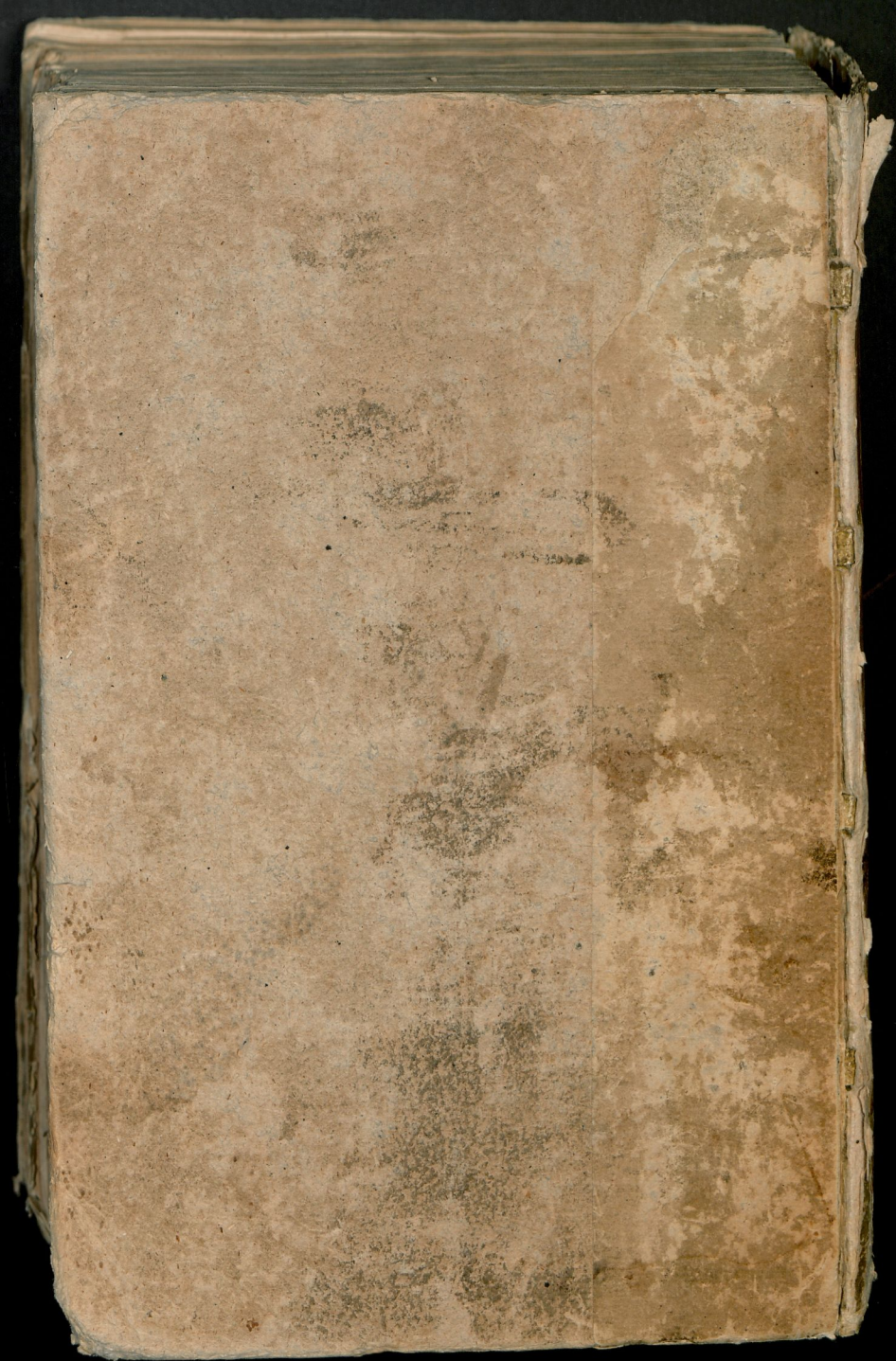

56.

1077

RHD

DELICIÆ
GENEROSÆ ET MAGNÆ DOMUS,
HUMANITATIS COMMUNIS DELICIÆ,
ADOLESCENS TENERRIMUS,

AD OMNE DECUS SPONTE EXCITATUS,
PARENTUM VOTA,
AVITÆ GLORIÆ PROPAGATOR FUTURUS,
LAUDIS ILLICO TESTES NACTUS,
MAGNA ÆVI HUIUS INOPIA DOTIUM,
INGENII CURSU SUPERANS,
CHARITUM CHARIS,

LM. LUDOVICUS
ST. HEINRICUS
CHNOWSKY,

Æ MUSÆ SCHEMATE,
VERTAT ILLUSTRIS FAMILIÆ!
PUBLICO FAVORI COMMENDATUR

A
AMICI CLIENTE FAMILIARI,
I. F. B.

URGI AD D. XIV. JULII MDCCLIV.

AK